

Provisionalment: Plaça Jordi de Sant Jordi -
GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

PERFUMES

Les parfums
França, 2020

Direcció i guió: Grégory Magne
Intèrprets: Emmanuelle Devos, Grégory
Montel, Gustave Kervern, Zélie Rixhon,
Sergi López

Durada: 102 min

Gènere: Comèdia dramàtica

Idioma: Francès

Data d'estrena: 30/12/2020

Passejant Madame Walberg

A *Passejant Miss Daisy*, la inesperada guanyadora de l'Oscar a la millor pel·lícula el 1990, la relació entre una vella jueva, interpretada per Jessica Tandy, i el seu xofer negre, interpretat per Morgan Freeman, va servir Bruce Beresford per posar damunt la taula grans temes com les tensions racials i socials als Estats Units. També la relació entre un músic d'èxit i el seu xofer era la base d'una altra guanyadora de l'Oscar, *Green book*, en aquest cas amb els papers racials invertits: Mahershala Ali com el músic negre que fa una gira per Estats Units i Viggo Mortensen com el xofer d'origen italià que l'acompanya. La mateixa premissa ha adoptat el francès Grégory Magne per la seva segona pel·lícula (la primera, *L'air de rien* no va arribar a estrenar-se al mercat espanyol). En aquest cas, l'esquelet del film és la peculiar relació que s'estableix entre una prestigiosa perfumista, interpretada per Emmanuelle Devos, i el seu xofer, interpretat per Grégory Montel. *Les parfums* s'estructura així en l'evolució d'aquesta relació de dos personatges que provenen de mons, sensibilitats i personalitats absolutament oposades. Anne Walberg és el prototip de l'èxit. El seu nas prodigiós l'ha convertit en una prestigiosa experta en l'elaboració de perfums que la porta a treballar amb les principals empreses del sector de la perfumeria però també amb altres sectors que necessiten dels seus serveis. És exigent, meticulosa, un punt maniàtica i obsessivament treballadora. Però de sobte, s'adona que la seva vida està construïda en el buit i l'aparença: ha estat incapaç de construir cap mena de relació afectiva i la seva vessant privada és un autèntic desert emocional. Mentre que la seva sensibilitat és exquisida, els seus sentiments són erms.

Per la seva banda, Guillaume Favre és el prototip del fracassat. Immers en un procés de divorci, amb problemes d'habitatge i feines precàries, incapaç d'establir una relació de confiança amb la seva filla,

haurà d'acceptar una feina provisional de xofer per mirar de tirar endavant. És un personatge que tot i tenir una vida destartada i un horitzó de futur gris, es mira les coses amb cert optimisme i li sap trobar el costat positiu a les circumstàncies de la vida. Del contrast entre aquests dos personatges, que provenen de mons absolutament distants, és on Grégory Magne -que també signa el guió en solitari- construeix la base de tota la seva pel·lícula. *Les parfums* és una pel·lícula que es cuina a foc lent, amb el progressiu procés de descobriment introspectiu de cada personatge, com si situar-lo en el mirall d'algú que prové d'un entorn tan diferent actués com a detonant per l'autoconeixement. A mig camí entre la comèdia agredolça i costumista, és una proposta que agradarà a aquells que aprecien el cinema no tant pels esdeveniments, per la trama argumental més explícita, sinó per les vivències interiors dels personatges. I els fans de Sergi López el descobriran en un breu paper secundari a la part final del film en què l'actor vilanoví interpreta el professor Patrick Ballester, l'expert terapeuta que ha d'ajudar la protagonista a recuperar el seu olfacte. Així doncs, *Les parfums* és una proposta que darrera la seva aparent lleugeresa, camuflada sota una posta en escena funcional, amaga una càlida mirada sobre les relacions humanes, sobre els inesperats camins de la vida, sobre la descoberta personal en relació als altres.

Paco Vilallonga

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona